

delen af vore Fiskere ved Kysterne hidtil har været nødt til at bruge, fordi de mangle Havne. Disse smaa Baade blive som oftest byggede paa den Maade, at, naar en eller flere Fiskere, som oftest et Par, skulle have en Baad bygget, købe de Materialierne og faa en Tømmer eller to til at hjælpe sig med at bygge Baaden; de ere altsaa paa den Maade Arbejdsgivere. At de saa skulle kunne risikere paa Grund af et Ulykkestilfælde at miste alt, hvad de eje, og mere til, hvis de kunne staffe det til Veje, vilde dog være meget ubilligt. Nu er det ganske vist oplyst, at det skulde være en let Sag at faa Arbejderne assurerede. Hvorvidt det vil kunne blive en let Sag, ved jeg ikke, men saa meget ved jeg, at for Øjeblikket er det det ikke. Det er maaste ikke saa meget kostbart, men det er forbundet med meget store Omstændigheder at faa dem assurerede. Agenterne ere ikke saa lige ved Haanden paa enhver Tid; man skal til Købstæderne for at faa fat paa dem, og det er mange Gange vanskeligt at faa det foranstaltet, saa at Følgen let vil blive, at man slet ikke faar Arbejderne assurerede. Maaste det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) er af den Formening, at der vil blive Agenter omkring i alle Byerne eller maaste nogle, der føre omring og fortælle de forskellige Smaafolk, hvor rart det er for dem, hvis de skulle bruge Arbejdere, at faa dem forsikrede, altsaa en Art handelsrejsende i denne Branche, men jeg vil rigtignok bede Vorherre bevare os for begge Dele, baade for Agenter i Byerne og for rejsende; dem have vi nok af. Men hvis det nu ikke blev Tilfældet, at vi fik saadanne Folk, som skulde leve af Præmierne og mange Gange maaste kunde føre et flot Liv derved, saa vil det blive saare vanskeligt at faa Arbejderne assurerede, og de ville derfor ikke blive det. En saadan Risiko bør en lille Arbejdsgiver ikke komme til at løbe, og derfor maa vi have disse Bestemmelser i Lovforslaget forandrede. Jeg er ikke fri for at være noget enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, at man maaste bør gaa en lidt anden Vej paa dette Omraade, saaledes at Samfundet skal forsørge den største Del af dem, der er Tale om, og nogle enkelte større Arbejdsgivere skulle forsørge Resten. Jeg kan godt forstaa at de store Arbejdsgivere, de store industridrivende, hvis Virksomhed er Aarsag til de fleste Ulykkestilfælde, skulle komme til at føle Byrden rigtig godt; men et Spørgsmaal er det, om der bliver nogen anden Vej at gaa her end at inddele Industrien i Klasser, saaledes at de forskellige Klasser forsørge deres Arbejdere; det er imid-

lertid en Ting, som nærmere maa drøftes i et Udvalg. Jeg er ogsaa noget enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i, hvad han udtalte med Hensyn til Forsørgelsen. Der er et, jeg her har fundet forunderligt, og det er, at dette Arbejdsraad næsten vil blive almægtigt eller i hvert Fald faa en stor Magt og Myndighed. Det tilkommer der det vist ogsaa, det kan ikke være andet, men paa et Sted maa vi dog sige Stop og maa tage os i Bære, det er ved det Punkt, at der slet intet Hensyn er taget til, enten der er større eller mindre Trang, større eller mindre Familie. Det kan maaste ved første Øjeblik komme til at se rigtig og godt ud, idet man siger: Det er Ulykkestilfældene, der skulle være Grundlaget, og ikke Hensynet til den enkeltes Liv eller Familieforhold. Men det er dog et Spørgsmaal, om ikke Ulykkestilfældet tit og ofte er en Følge af den økonomiske Stilling, som den paagældende er i, en Følge af, at den forulykkede har stor Familie at forsørge og derfor maa paatage sig Arbejde, som han godt ser, der kan være Fare ved, men som hans sociale Stilling tvinger ham til at tage fat paa. I hvert Fald tror jeg, at vi ville finde mange af den Slags Tilfælde, og jeg vil dog alligevel sige, at naar en Mand har udført et saadant Arbejde i Kampen for Tilværelsen for at holde sig oven Vandet og er kommen til Stade derved, saa var det ikke saa underligt, om hans efterlevende — hvis han dør — bleve betænkte lidt bedre, end hvis f. Eks. en anden udførte det samme Arbejde, men kunde have undgaaet det, fordi hans sociale Stilling var god, og det blot var Bengebegærlighed eller Overmod, der havde bragt ham til at tage fat paa det. Jeg siger, at Motiverne til disse to Mænds Foretagende ere aldeles forskellige og maa bedømmes aldeles forskelligt. Lovens enkelte Paragraffer skal jeg ikke komme videre ind paa, men jeg vil dog kun endnu sige med Hensyn til Arbejdsraadet, at det ganske vist er et forfærdeligt Apparat, der bliver sat i Scene for at faa det sammensat, og jeg gruer selv for den Dag, da det skal komme til Udførelse. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojen) syntes nu at ville antyde en Vej, hvorved vi nemmere vilde kunne komme ud over disse Vanskeligheder, og kan han give os en hjælpende Haand her, tænker jeg den vil blive modtagen med Velvilje; jeg tror, at enhver Haandsrækning til Forbedring vil blive modtaget fra hvad Side den end kommer. Jeg har kun det Ønske for det, der nu her foreligger og for hvad der skal gøres for at arbejde paa dette Omraade, at det ikke maa blive ved smukke